

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 27 lutego 2015 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi, X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołania W. K. (1) od decyzji wydanych przez pozwaną Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. Inspektorat w S. w dniu 22 stycznia 2014 roku (nr sprawy (...)), w dniu 19 lutego 2014 roku (nr sprawy (...)), w dniu 16 kwietnia 2014 roku (nr sprawy (...)), w dniu 15 maja 2014 roku (nr sprawy (...)) oraz w dniu 29 maja 2014 (nr sprawy (...)) w przedmiocie prawa wnioskodawcy do zasiłku chorobowego.

Powyższe orzeczenie zapadło w oparciu o następujące ustalenia faktyczne.

Wnioskodawca przebywał na zwolnieniu lekarskim w okresach:

- od dnia 25.04.2013 r. do dnia 31.07.2013 r. z powodu (...) - T92 [wg. (...)10]
- od dnia 25.07.2013 r. do dnia 19.08.2013 r. z powodu (...) - G54 [wg. (...)10]
- od dnia 20.08.2013 r. do dnia 16.09.2013 r. z powodu (...) - R42 [wg. (...)10]
- od dnia 17.09.2013 r. do dnia 07.10.2013 r. z powodu (...) - H81 [wg. (...)10]
- od dnia 08.10.2013 r. do dnia 17.11.2013 r. z powodu (...) - I69 [wg. (...)10]
- od dnia 30.12.2013 r. do dnia 13.01.2014 r. z powodu (...) - M65 [wg. (...)10]
- od dnia 13.01.2014 r. do dnia 24.02.2014 r. z powodu (...) - I69 [wg. (...)10]
- od dnia 04.03.2014 r. do dnia 16.03.2014 r. z powodu "D(...)" - I20 [wg. (...)10]
- od dnia 17.03.2014 r. do dnia 23.03.2014 r. z powodu (...) - I25 [wg. (...)10]
- od dnia 26.03.2014 r. do dnia 25.04.2014 r. z powodu "Z. (...)" - I63 [wg. (...)10]
- od dnia 26.04.2014 r. do dnia 25.05.2014 r. z powodu "D. (...)" - I20 [wg. (...)10]
- od dnia 21.05.2014 r. do dnia 01.06.2014 r. z powodu "D(...)" - J45 [wg. (...)10]

W tych okresach, wnioskodawca był niezdolny do pracy z powodów:

- ortopedycznych w okresie od dnia 25.04.2013 r. do dnia 31.07.2013 r. oraz od dnia 30.12.2013 r. do dnia 13.01.2014 r.
- neurologicznych w okresie od dnia 25.07.2013 r. do dnia 17.11.2013 r., od dnia 13.01.2014 r. do dnia 24.02.2014 r. oraz od dnia 26.03.2014 r. do dnia 25.04.2014 r.
- kardiologicznych w okresie od dnia 04.03.2014 r. do dnia 23.03.2014 r. oraz od dnia 26.04.2014 do dnia 25.05.2014 r.
- pulmonologicznych w okresie od dnia 21.05.2014 r. do dnia 01.06.2014 r.

Wnioskodawca z dniem 23.10.2013 roku wyczerpał swój okres zasiłkowy w liczbie 182 dni.

Organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do zasiłku chorobowego za następujące okresy:

- decyzją znak:(...) z dnia 22.01.2014 r., za okres dnia od dnia 30.12.2013 r. do dnia 3.02.2014 r.
- decyzją znak: (...) z dnia 19.02.2014 r. za okres od dnia 4.02.2014 r. do dnia 24.02.2014 r.

- decyzją znak: (...) z dnia 16.04.2014 r. za okres od dnia 26.03.2014 r. do dnia 25.04.2014 r.

- decyzją znak: (...) z dnia 15.05.2014 r. za okres od dnia 4.03.2014 r. do dnia 23.03.2014 r.

- decyzją znak: (...) z dnia 29.05.2014 r. za okres od dnia 21.05.2014 r. do dnia 1.06.2014 r. Wnioskodawca złożył odwołania od powyższych decyzji.

Wnioskodawca nie złożył odwołań od decyzji z dnia 24.10.2013 r. za okres od dnia 24.10.2013 r. do dnia 28.10.2013 r. oraz od decyzji z dnia 13.11.2013 r. za okres od dnia 29.10.2013 r. do dnia 17.11.2013 r.

Wnioskodawca nie złożył do organu rentowego zwolnienia lekarskiego za okres niezdolności od dnia 26.04.2014 r. do dnia 25.05.2014 r. i nie otrzymał tym samym zasiłku za ten okres.

W oparciu o tak ustalony w zasadzie niesporny stan faktyczny Sąd Rejonowy uznał iż odwołania nie zasługują na uwzględnienie.

Sąd podniósł, iż zgodnie z art. 8 ustawy z 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tj. Dz. U z 2014r., poz.159) zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby - nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a jeżeli niezdolność do pracy została spowodowana gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży - nie dłużej niż przez 270 dni.

W myśl art. 9 ust. 1 i 2 w/w ustawy do okresu zasiłkowego wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy oraz okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni.

Powyższa regulacja nakazuje zatem do jednego okresu zasiłkowego zliczać wszystkie następujące po sobie nieprzerwane okresy niezdolności do pracy, choćby były spowodowane różnymi chorobami, oraz okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa między ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy spowodowanej tą samą chorobą nie przekraczała 60 dni.

Przez określenie "nieprzerwana niezdolność do pracy" należy rozumieć jeden okres niezdolności do pracy, spowodowany tą samą chorobą lub różnymi chorobami, jeżeli nie występuje między nimi przerwa. Innymi słowy pracownik jest niezdolny do pracy "bez przerwy" i nie odzyskuje tej zdolności, nawet na jeden dzień. Natomiast jeśli między poszczególnymi okresami niezdolności do pracy, spowodowanymi różnymi chorobami, wystąpi choćby jeden dzień przerwy, w którym ubezpieczony był zdolny do pracy, okres zasiłkowy liczy się od nowa. Jeśli niezdolność do pracy trwa bez przerwy (jest nieprzerwana) - to wszystkie dni tej niezdolności wlicza się w całości do jednego okresu zasiłkowego, bez względu na to, czy spowodowane zostały tą samą, czy inną chorobą.

W przedmiotowej sprawie Sąd, ustalając przyczyny niezdolności do pracy wnioskodawcy oparł się na niekwestionowanej opinii biegłego K. G.. Przy czym, ocenie podlegał cały okres niezdolności wnioskodawcy do pracy, a nie tylko ten, za który organ rentowy odmówił zasiłku chorobowego, a wnioskodawca złożył odwołania. A zatem ocenie podlegał też okres od dnia 24.10.2013 r. do dnia 28.10.2013 r. i od dnia 29.10.2013 r. do dnia 17.11.2013 r. , kiedy to wnioskodawca nie złożył odwołań od decyzji ZUS, a także okres od dnia 26.04.2014 r. do dnia 25.05.2014 r., za który wnioskodawca nie złożył zwolnienia lekarskiego i nie otrzymał zasiłku chorobowego. Sąd podniósł, iż wyłączenie powyższych okresów mogłoby doprowadzić do stworzenia przerwy, która pozwoliłaby wnioskodawcy rozpocząć nowy okres zasiłkowy, pomimo faktycznego stanu niezdolności do pracy spowodowanej tą samą chorobą lub niezdolności nieprzerwanej, a tym samym prowadziłoby do niezgodnego z prawem wykorzystania przez ubezpieczonych świadczeń z ubezpieczenia chorobowego poprzez dowolne przerywanie okresów zasiłkowych i nabywanie w ten sposób uprawnień od nowa.

W niniejszej sprawie ostatni nieprzerwany okres niezdolności do pracy

W. K. datuje się od dnia 25 kwietnia 2013 r. do dnia 17 listopada 2013 r. Była to niezdolność spowodowana kolejno chorobami o podłożu ortopedycznym – do dnia 31 lipca 2013 roku i neurologicznym (w okresie od 25 do 31 lipca 2014 roku z obu rodzajów schorzeń) do dnia 17 listopada 2013 roku.

Następnie W. K. był niezdolny do pracy od dnia 30 grudnia 2014 r. do dnia 13 stycznia 2014 r. – z przyczyn ortopedycznych, zaś od dnia 13 stycznia 2014 roku do dnia 24 lutego 2014 roku – z przyczyn neurologicznych. Zatem faktyczna przerwa w niezdolności do pracy w okresie od dnia 18 listopada do dnia 29 grudnia 2014 roku nie rozpoczęła nowego okresu zasiłkowego, ponieważ kolejny okres niezdolności do pracy liczony od dnia 13 stycznia 2014 roku był spowodowany tą samą chorobą, która istniała do dnia 17 listopada 2013 roku, zaś przerwa między okresami niezdolności z tej samej przyczyny nie przekraczała 60 dni (dokładnie wyniosła 56 dni). Z tego względu okres niezdolności od 13 stycznia do 24 lutego 2014 roku wlicza się do tego samego okresu zasiłkowego.

W okresie od dnia 24 lutego do dnia 4 marca 2014 roku wnioskodawca był zdolny do pracy.

Kolejny okres nieprzerwanej niezdolności do pracy W. K. to okres od dnia 4.03.2014 roku do dnia 23.03.2014 roku, kiedy to wnioskodawca miał problemy kardiologiczne.

Następnie od dnia 26.03.2014 roku do dnia 25.04.2014 roku wnioskodawca był niezdolny do pracy z przyczyn neurologicznych.

Przerwa w niezdolności do pracy w okresach od dnia 25 lutego do 3 marca 2014 roku i od dnia 24 do 25 marca 2014 roku nie powoduje rozpoczęcia nowego okresu zasiłkowego, ponieważ przerwa między niezdolnością do pracy z tej samej przyczyny – neurologicznej – wyniosła 29 dni (okres od 24 lutego 2014 roku do 26 marca 2014 roku).

Następnie w okresie od 26 kwietnia do 25 maja 2014 roku wnioskodawca był niezdolny do pracy z przyczyn kardiologicznych, zaś w okresie od 21 maja do 1 czerwca 2014 roku z przyczyn pulmonologicznych (była to nieprzerwana niezdolności do pracy łącznie w okresie od dnia 26 marca 2014 roku do dnia 1 czerwca 2014 roku).

Reasumując przerwa pomiędzy okresami niezdolności do pracy spowodowanej tą samą chorobą (podłoże neurologiczne), wyniosła kolejno 56 dni (pomiędzy okresem 8.10.2013 - 17.11.2013 a 13.01.2014 - 24.02.2014) i 29 dni (pomiędzy okresem 13.01.2014 - 24.02.2014 a 26.03.2014 - 25.04.2014). A więc przerwa między niezdolnością do pracy w żadnym z tych wypadków nie przekraczała 60 dni i nie można było uznać, iż rozpoczął się dla wnioskodawcy kolejny okres zasiłkowy.

Nowy okres zasiłkowy liczony jest na nowo wówczas, gdy niezdolność do pracy, która wystąpiła po przerwie (minimum jednodniowej) zostanie spowodowana inną chorobą, niż poprzedni okres niezdolności do pracy lub gdy przerwa pomiędzy okresami niezdolności do pracy spowodowana tą samą chorobą przekroczy 60 dni. Natomiast ustanie „poprzedniej niezdolności do pracy” oznacza ustanie niezdolności w znaczeniu medycznym. W przypadku każdej niezdolności do pracy powstaje prawo do nowego okresu zasiłkowego, którego długość określa art. 9 ust. 2 ustawy. O tym czy będzie to pierwszy dzień okresu zasiłkowego, czy kolejny decyduje rodzaj choroby, a w razie takiej samej choroby – długość przerwy między obiema niezdolnościami.

Sumowanie następujących po sobie w krótkich odstępach czasu okresów niezdolności do pracy z powodu tej samej choroby służy do oddzielenia stanów przemijających od ustabilizowanych. Jeżeli bowiem ten sam proces chorobowy czyni pracownika wielokrotnie niezdolnym do pracy w dość krótkich odstępach czasu, to uzasadnione jest przypuszczenie, że wpływ stanu zdrowia na zdolność do pracy nie ma charakteru czasowego (przemijającego). Istotny jest tu czas trwania przerwy, która - jeżeli jest względnie długa - może wskazywać na zakończenie się procesu chorobowego, a nowa niezdolność do pracy z powodu tej samej choroby jest już traktowana jako efekt nowego procesu chorobowego. Nowy okres zasiłkowy otwiera się, gdy przerwa w niezdolności do pracy spowodowanej tą samą chorobą była dłuższa od 60 dni.

W niniejszej sprawie sytuacja taka miała miejsce i organ słusznie zaliczył do jednego okresu zasiłkowego okresy niezdolności mające to samo podłoże – tj. okres niezdolności trwający od dnia 25.07.2013 roku do 25.04.2014 roku, ponieważ ich podstawą była ta sama jednostka chorobowa, a przerwa pomiędzy poprzednim a kolejnym okresem tych niezdolności nie przekroczyła 60 dni. Wnioskodawca nie mógł tym samym rozpocząć nowego okresu zasiłkowego w podanym okresie.

Wobec powyższego twierdzenia wnioskodawcy, iż w niniejszej sprawie przerwa pomiędzy poszczególnymi okresami niezdolności do pracy wynosiła więcej niż 60 dni, nie zasługuje na uwzględnienie.

Mając powyższe na uwadze oraz fakt, iż okres zasiłkowy wnioskodawcy skończył się z dniem 23 października 2013 r. Sąd oddalił odwołania jako bezzasadne.

Apelację od powyższego orzeczenia w całości wniósł wnioskodawca, zarzucając:

1. naruszenie prawa materialnego tj. art. 9 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa przez jego błędne zastosowanie i wliczenie do jednego okresu zasiłkowego okresu niezdolności wnioskodawcy do pracy od 25 lipca 2013 r. do 25 kwietnia 2014 r., mimo iż niezdolność do pracy od dnia 30 grudnia 2013 r. wywołana została inną chorobą niż poprzednia niezdolność do pracy oraz pomiędzy poprzednią niezdolnością do pracy a niezdolnością od dnia 30 grudnia 2013 r. wystąpiła przerwa - co za tym idzie powstało prawo do nowego okresu zasiłkowego.

2. naruszenie prawa procesowego, mające wpływ na wynik sprawy a w szczególności art. 233 § 1 k.p.c. poprzez przekroczenie zakresu swobodnej oceny dowodów przez brak wszechstronnego rozważenia i oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego a w szczególności przez:

a) przyjęcie, że organ prawidłowo zaliczył do jednego okresu zasiłkowego okresy niezdolności mające to samo podłoże - tj. okres niezdolności trwający od dnia 25 lipca 2013 r. do 25 kwietnia 2014 r., ponieważ ich podstawą była ta sama jednostka chorobowa, mimo, że z materiału dowodowego w tym opinii biegłego - na której sąd oparł swoje rozstrzygnięcie - wynika, że poszczególne niezdolności do pracy od dnia 30 grudnia 2013 r. do dnia 25 kwietnia 2014 r. były spowodowane różnymi jednostkami chorobowymi,

b) pominięcie, że niezdolność do pracy od dnia 30 grudnia 2013 r. rozpoczęła nowy okres zasiłkowy i przyjęcie, że faktyczna przerwa w niezdolności do pracy w okresie od dnia 18 listopada do dnia 29 grudnia 2013 r. nie rozpoczęła nowego okresu zasiłkowego, ponieważ okres niezdolności do pracy od dnia 13 stycznia 2014 r. był spowodowany tą samą chorobą, która istniała do dnia 17 listopada 2013 r.

W oparciu o powyższe zarzuty skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku polegającą na zmianie zaskarżonych decyzji i przyznanie powodowi zasiłku chorobowego w okresie: od 30 grudnia 2013 r. do 13 stycznia 2014 r., od 13 stycznia 2014 r. do 03 lutego 2014 r., od 04 lutego 2014 r. do 24 lutego 2014 r., od 04 marca 2014 r. do 23 marca 2014 r., od 26 marca 2014 r. do 25 kwietnia 2014 r. i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w podwójnej wysokości wynikającej z obowiązujących w tym zakresie przepisów.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył co następuje.

Apelacja częściowo zasługuje na uwzględnienie.

Spór w niniejszej sprawie dotyczył prawa do zasiłku chorobowego za okres od 30 grudnia 2013 r. do 13 stycznia 2014 r., od 13 stycznia 2014 r. do 24 lutego 2014 r., od 4 marca 2014 r. do 23 marca 2014 r., od 26 marca 2014 r. do 25 kwietnia 2014 r. Istota sporu sprowadzała się do rozstrzygnięcia zagadnienia, czy w niniejszej sprawie, na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa można do okresu zasiłkowego wliczyć wszystkie okresy niezdolności do pracy wnioskodawcy w okresie od 25 lipca 2013 r. do 25 kwietnia 2014 r. spowodowane schorzeniami neurologicznymi mimo, że nie miały one

charakteru nieprzerwanego i były podzielone zarówno okresami zdolności do pracy jak i okresami niezdolności do pracy spowodowanej inną chorobą.

Zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U. nr 60 poz. 636 z 1999r. ze zmianami) zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 - nie dłużej jednak niż przez 182 dni. Do okresu, o którym mowa w art. 8, zwanego dalej "okresem zasiłkowym", wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, jak również okresy niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2. Do okresu zasiłkowego wlicza się okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni (art.9 Ustawy).

Zgodnie z poglądem wyrażonym w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 2008 r. II UK 86/08 LEX nr 566009 sumowanie następujących po sobie w krótkich odstępach czasu okresów niezdolności do pracy z powodu tej samej choroby (art. 9 ust. 1 i 2 ustawy z 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa) służy do oddzielenia stanów przemijających od ustabilizowanych, jeżeli bowiem ten sam proces chorobowy czyni pracownika wielokrotnie niezdolnym do pracy w dość krótkich odstępach czasu, to uzasadnione jest przypuszczenie, że wpływ stanu zdrowia na zdolność do pracy nie ma charakteru czasowego (przemijającego). Rozpoczęcie biegu okresu zasiłkowego z każdą taką niezdolnością od nowa pozwalałoby na przebywanie na zasiłku bez końca, mimo że w rzeczywistości stan zdrowia kwalifikowałby pracownika do renty z tytułu niezdolności do pracy. Istotny jest tu bowiem jedynie czas trwania przerwy, która - jeżeli jest względnie długa - może wskazywać na zakończenie się procesu chorobowego, a nowa niezdolność do pracy z powodu tej samej choroby jest już traktowana jako efekt nowego procesu chorobowego. Nowy okres zasiłkowy otwiera się, gdy przerwa w niezdolności do pracy spowodowanej tą samą chorobą była dłuższa od 60 dni. Odnoszenie pojęcia "ta sama choroba" do tych samych numerów statystycznych, zgodnych z Międzynarodową Klasyfikacją Chorób i Problemów Zdrowotnych (...)10 jest mylące, gdyż nie chodzi o identyczne objawy odpowiadające tym numerom statystycznym, lecz o opis stanu klinicznego konkretnego układu lub narządu, który - choć daje różne objawy, podpadające pod różne numery statystyczne - wciąż stanowi tę samą chorobę, skoro dotyczy tego samego narządu lub układu.

W apelacji skarżący wywiódł, iż niezdolność wnioskodawcy do pracy od dnia 30 grudnia 2013 r. wywołana została inną chorobą niż poprzednia niezdolność do pracy oraz pomiędzy poprzednią niezdolnością do pracy a niezdolnością od dnia 30 grudnia 2013 r. wystąpiła przerwa - co za tym idzie powstało prawo do nowego okresu zasiłkowego.

Ze stwierdzeniem tym nie sposób się zgodzić.

Jak słusznie zauważył Sąd Rejonowy odzyskanie przez wnioskodawcę zdolności do pracy w dniach od dnia 18 listopada do dnia 29 grudnia 2013 r. nie może skutkować otwarciem nowego okresu zasiłkowego od 30 grudnia 2013 r. a ponieważ okres niezdolności do pracy od dnia 13 stycznia 2014 r. do 24 lutego 2014 r. był spowodowany tą samą chorobą, która istniała do dnia 17 listopada 2013 r. przy ustalaniu prawa ubezpieczonego do zasiłku chorobowego zachodziła konieczność zsumowania tych okresów.

Zauważyć należy, iż nieprzerwany okres niezdolności do pracy wnioskodawcy od dnia 25 kwietnia do dnia 17 listopada 2013 r. nie był jednolity. Wnioskodawca był wówczas niezdolny do pracy z uwagi zarówno na schorzenia ortopedyczne (do dnia 31 lipca 2013 r.) jak i schorzenia neurologiczne (od 25 lipca 2013 r. do 17 listopada 2013r.). Wobec tego wystąpienie kolejnych schorzeń ortopedycznych od 30 grudnia 2013 r. do 13 stycznia 2014 r. nie stanowiło nowej choroby lecz tą samą chorobę, która składała się na poprzednią nieprzerwaną niezdolność do pracy. Brak nowego charakteru schorzenia z dnia 30 grudnia 2013r. i brak ponad 60 dniowej przerwy pomiędzy wskazaną niezdolnością do pracy a ostatnią nieprzerwaną niezdolnością do pracy, nie mógł zatem skutkować otwarciem nowego okresu zasiłkowego. Również przerwa pomiędzy schorzeniem trwającym od dnia 13 stycznia 2014 r. do 24 lutego 2014 r. (dolegliwości neurologiczne) a nieprzerwaną niezdolnością do pracy trwającą od 25 kwietnia 2013 r. a 17 listopada 2013 r. (dolegliwości ortopedyczne i neurologiczne) nie przekraczała wymaganych 60 dni (wynosiła równo dni 56). Z

tych też względów słusznie okres ten spowodowany tą samą chorobą został wliczony przez Sąd Rejonowy do jednego okresu zasiłkowego.

Niemniej jednak – co słusznie zauważa skarżący, brak było podstaw do odmowy wnioskodawcy prawa do zasiłku chorobowego za okres niezdolności do pracy od 4 marca 2014 r. do 23 marca 2014 r. Wnioskodawca stał się wtedy ponownie niezdolny do pracy po przerwie i z powodów kardiologicznych (dusznica bolesna, choroba niedokrwienna serca) to jest z powodu schorzenia nowego nie będącego dotychczas podstawą zwolnień lekarskich. Z tych też względów zgodnie z art. 9 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa z pierwszym dniem wskazanej niezdolności do pracy zachodziła konieczność ponownego otwarcia okresu zasiłkowego, a co za tym idzie prawo wnioskodawcy do spornych świadczeń w tym okresie nie może być kwestionowane. W tym zakresie zaskarżone rozstrzygnięcie nie mogło zatem się ostać.

Ponowne otwarcie okresu zasiłkowego w okresie od 4 marca 2014 r. do 23 marca 2014 r. nie stanowi jednak samo w sobie wystarczającej podstawy do przyznania wnioskodawcy prawa do zasiłku chorobowego za cały pozostały sporny okres.

Podkreślenia wymaga, iż od dnia 26 marca do 25 kwietnia 2014 r. tj. po 3 dniowej przerwie wnioskodawca stał się ponownie niezdolny do pracy z powodów neurologicznych – zawał mózgu. Poprzednia niezdolność do pracy spowodowana chorobą tego samego układu miała miejsce od 13 stycznia 2014 r. do 24 lutego 2014 r. (następstwa chorób naczyń mózgowych). Tym samym i w tym przypadku okres niezdolności do pracy spowodowany tym samym schorzeniem nie został przerwany na okres dłuższy niż 60 –dniowy. Przerwa wyniosła 29 dni. Wobec powyższego z uwagi, iż niezdolność ta nie była nieprzerwana – nie nastąpiła bezpośrednio po okresie schorzeń kardiologicznych, za który jak wyżej wymieniono, wnioskodawcy przysługuje prawo do świadczeń, a przerwa pomiędzy wskazaną niezdolnością a niezdolnością wywołaną tym samym schorzeniem nie przekraczała 60 dni wnioskodawcy, jak słusznie uznał Sąd Rejonowy zaskarżonym wyrokiem, za okres ten nie przysługuje prawo do zasiłku chorobowego.

Ponadto dla porządku wskazać należy, iż niezdolność do pracy zapoczątkowana od dnia 26 marca 2014 r. trwała nieprzerwanie do 1 czerwca 2014 r. Jak już wspomniano od 26 marca do 25 kwietnia 2014 r. wnioskodawca był niezdolny do pracy z powodów neurologicznych. Z kolei od dnia 26 kwietnia do 25 maja 2014 r. z uwagi na schorzenia kardiologiczne. Za wskazany okres wnioskodawca nie przedstawił do ZUS zwolnienia lekarskiego i w związku z tym co bezsporne nie wypłacono mu zasiłku z tego tytułu. W aktach rentowych brak jest też jakiegokolwiek decyzji organu rentowego w zakresie prawa do świadczeń ubezpieczonego za ten okres. Natomiast od dnia 21 maja 2014 r. do 1 czerwca 2014 r. wnioskodawca był niezgody do pracy z uwagi na schorzenia pulmonologiczne. Schorzenia występujące w tym okresie o charakterze nowym – schorzenia pulmonologiczne - nie wystąpiły po przerwie. Natomiast co już wskazywano pomiędzy występującym w tym okresie schorzeniem neurologicznym a schorzeniem tego samego rodzaju występującym poprzednio nie było odpowiedniej – 60 dniowej przerwy. Odnośnie zasiłku za okres schorzeń kardiologicznych wskazać z kolei trzeba, że skoro brak w tej materii stosownej decyzji ZUS to nie istnieje w tym przedmiocie żadna podstawa do orzekania. W ocenie Sądu Okręgowego wobec powyższego także roszczenia wnioskodawcy o prawo do świadczeń w okresie od 26 marca 2014 r. do 25 kwietnia 2014 r. i i od 21 maja 2014 r. do 1 czerwca 2014 r. nie mogą zostać uwzględnione.

Reasumując, w ocenie Sądu Okręgowego apelacyjne zarzuty wskazujące na naruszenie prawa procesowego art. 233 § 1 k.p.c. oraz prawa materialnego tj. art. 9 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa okazały się uzasadnione jedynie w zakresie kontroli przez Sąd I instancji decyzji organu rentowego z dnia 15 maja 2014 r. odnośnie spornego prawa do świadczeń za okres od 4 marca do 23 marca 2014r. W pozostałym zakresie tj. odnośnie decyzji z dnia 22 stycznia 2014 r. za okres od dnia 30 grudnia 2013 r. do dnia 3 lutego 2014 r., decyzji z dnia 19 lutego 2014 r. za okres od dnia 4 lutego 2014 r. do dnia 24 lutego 2014 r., decyzji z dnia 16 kwietnia 2014 r. za okres od dnia 26 marca 2014 r. do dnia 25 kwietnia 2014 r., decyzji z dnia 29 maja 2014 r. za okres od dnia 21 maja 2014 r. do dnia 1 czerwca 2014 r. zaskarżony wyrok odpowiada prawu.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Okręgowy w Łodzi na mocy art. 386 § 1 zmienił zaskarżony wyrok tylko w przedmiocie decyzji z dnia 15 maja 2014 r. w ten sposób że przyznał wnioskodawcy prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 4 marca 2014 r. do dnia 23 marca 2014 r.

W pozostałym zakresie Sąd Okręgowy zgodnie z art. 385 kpc oddalił apelację wnioskodawcy jako bezzasadną.